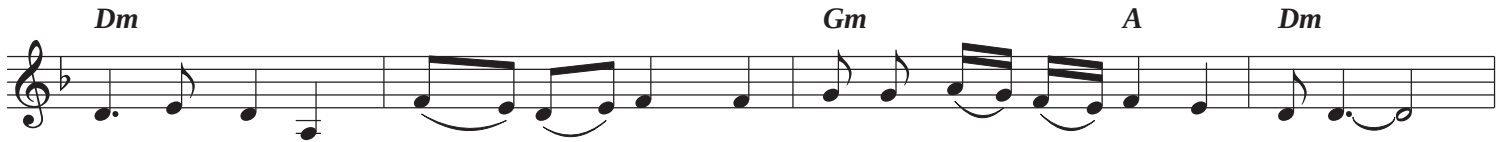

209. În umblarea mea

Nicolae Moldoveanu

În um-bla - rea mea prin lu - me, în is - pi - te - le ha - i - ne,
Pe că - ra - rea cu - ră - ți - ei, și în lup - ta spre mai bi - ne,
Când aș vrea s'as - cult Cu - vân - tul, să'l pli - nesc cum se cu - vi - ne,
În lu - cra - rea Ta prea - sfân - tă, un - de m'ai che - mat pe mi - ne,
Ori - și - când și'n ori - ce sta - re, Doam - ne, în - drăz - nesc la Ti - ne;

Pes - te tot I - su - se, Doam - ne, nu - mai ha - rul Tău mă ți - ne.
Să mă țin, nu pot, ci'n - tru - na nu - mai ha - rul Tău mă ți - ne.
Văd cum to - tu'mi stă'm - po - tri - vă, nu - mai ha - rul Tău mă ți - ne.
Cât e de pu - ți - nă roa - da! Nu - mai ha - rul Tău mă ți - ne.
și'n că - de - re și'n năl - ța - re, nu - mai ha - rul Tău mă ți - ne.

Nu - mai ha - rul, nu - mai ha - rul mă păs - trea - ză ne'n - ce - tat;

El mă fa - ce, el mă ți - ne cre - din - cios cu'a - de - vă - rat.